

Η εορτή της Σύναξης των Δώδεκα Αποστόλων στην Τιβεριάδα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εορτάστηκε η Σύναξη των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Ανήμερα της εορτής, την Τρίτη 30 Ιουνίου/13 Ιουλίου 2021, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στην πανηγυρίζουσα φερώνυμη Ιερά Μονή της Τιβεριάδας, στην βορειοδυτική ακτή της λίμνης Γεννησαρέτ.

Συλλειτουργήσαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, Αραβόφωνοι Πρεσβύτεροι της Ναζαρέτ, ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος, ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος, παρουσία Ρωσοφώνων και Αραβοφώνων πιστών.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Παρακολουθήστε το κήρυγμα του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄:

Αναλυτικά, η ανακοίνωση της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει:

Τήν Τρίτην, 30^{ήν} Ιουνίου/ 13^{ην} Ιουλίου 2021, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῆς Συνάξεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Λέγουσα «Σύναξιν» ἡ Ἐκκλησία δέν ἐννοεῖ τήν Σύναξιν τῶν Ἀποστόλων, ἀλλά τήν σύναξιν τῶν πιστῶν αὐτῆς ἐπὶ τό αὐτό, διά νά τιμήσωσιν τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, μαθητάς τοῦ Κυρίου διά τό ἔργον, τό ὁποῖον προσήνεγκαν εἰς Χριστόν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν, τοῦ κηρύγματος δηλονότι τοῦ Χριστοῦ καί διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, δι’ οὗ «ἐσαγήνευσαν πᾶσαν τήν οἰκουμένην».

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων συνήχθη διά τήν ἑορτήν ταύτην εἰς τόν πρὸς τιμὴν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων Ναόν εἰς τό μέσον τῆς πόλεως Τιβεριάδος καί εἰς τήν βορειοδυτικὴν ἀκτὴν τῆς λίμνης Γεννησαρέτ καί εἰς τόν τόπον, ἔνθα τοποθετεῖται ἡ μετὰ τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἐμφάνις Αὐτοῦ, ἡ ἀναγραφομένη εἰς τό Ι’ Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον (Ἰω. 3,21).

Ἐνταῦθα, ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, καί τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Χρυσοστόμου καί π. Ἀρτεμίου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῆς περιοχῆς Ναζαρέτ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Ἁκκρης ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον καί μετεχόντων Ρωσοφώνων καί Ἀραβοφώνων πιστῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξεν τόν θεῖον Λόγον διά τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ:

«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς Οἰκουμένης τά ρήματα αὐτῶν», (Ψαλμ. 18,5), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ χάρις τῆς πανσέπτου χορείας τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος, ἔνθα ἔστη ὁ Ἰησοῦς (Ἰωάν. 21, 4) καί ἔνθα ἡ ἐπώνυμος Ἱερά τῶν Ἀποστόλων Μονή, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην αὐτῶν.

Ἐν τῇ «Ἀποκαλύψει» αὐτοῦ, ὁ ἅγιος Ἰωάννης καλεῖ τοὺς Δώδεκα Ἀποστόλους θεμελίους τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, τουτέστιν τῆς Ἐκκλησίας: «Καί εἶδον οὐρανόν καινόν καί γῆν καινήν... καί τήν πόλιν τήν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ καινήν εἶδον καταβαίνουσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπό τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρί αὐτῆς [Ἰησοῦ Χριστῷ]... Καί τό τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα καί ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου», (Πρβλ. Ἀποκ. 21, 1-2, 14).

Ὁ θεῖος Παῦλος ἀναφερόμενος εἰς τό μυστήριον τοῦ γάμου ἀνδρός καί γυναικός λέγει: «τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δέ λέγω εἰς Χριστόν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν», (Ἐφ. 5,32). Ἀξιοσημείωτον ὅτι ἐδῶ ὁ Παῦλος παραβάλλει τήν συζυγικήν ἔνωσιν πρός τήν μυστηριώδη καί ἄρρηκτον ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ μετά τῆς νύμφης Ἐκκλησίας. Διό καί κηρύττει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐστὶ τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ (Ἐφ. 1,23) καί αὐτός ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας (Κολασ. 1,18). Διδάσκων δέ ὁ Παῦλος ὅτι ὁ Θεός Πατήρ διά Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ ἠνώσεν ἐθνικούς καί Ἰουδαίους εἰς μίαν Ἐκκλησίαν λέγει: «οὐκ ἐστὲ ξένοι καί πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ

Χριστοῦ», (Ἐφ. 2,20).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἀγιογραφικῶν μαρτυριῶν καταφαίνεται ἀφ' ἑνός μὲν ἡ ἄρρηκτος σχέσις τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ καί ἀφ' ἑτέρου ἡ σχέσις ἡ θεμελιώδης μεταξύ τῶν Ἀποστόλων καί τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σώματος Αὐτοῦ. Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἔλαβον τήν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ: «Ἐγὼ ὑμᾶς τούς δώδεκα ἐξελεξάμην», (Ἰωάν. 6,70), «ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων», (Ματθ. 10,16). Ἡ δοθεῖσα ἐξουσία τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἐξεπῆγαζεν ἐξ Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰπόντος: «μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γάρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τι λαλήσετε· οὐ γάρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τό Πνεῦμα τό λαλοῦν ἐν ὑμῖν», (Ματθ. 10,19-20).

Ἡ μεγάλη καί θαυμαστή ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τήν ὁποίαν οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν τήν ἄκτιστον ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Πνεύματος,... «καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου καί ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τό Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι», (Πραξ. 2,4), κατέστησεν αὐτούς ἀφ' ἑνός μὲν θεῖα δοχεῖα τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀφ' ἑτέρου δέ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου καί ἐγκαινιστάς τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ θεμελιωθεισῶν Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων χειροτονηθέντων καί ἐγκατασταθέντων ἐπισκόπων αὐτῶν.

«Τά περικαθάρματα τοῦ κόσμου» (Α' Κορ. 4,13), ὡς λέγει ὁ μακάριος Παῦλος ἀπέδειξαν, ὅτι εἶχον «θησαυρόν ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν», (Β' Κορ. 4, 7), ὅτι ἦσαν «ὑπηρέται Χριστοῦ καί οἰκονόμοι μυστηρίων Θεοῦ», (Α' Κορ. 4,1) καί ὅτι: «ἐδόθη ἡ χάρις... εὐαγγελίσασθαι τόν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καί φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 3, 8-9), καί ἐπὶ πλέον ὅτι εἶναι «Ἀπόστολοι Ἐκκλησιῶν, δόξα τοῦ Χριστοῦ», (Β' Κορ. 8,23).

Ὅντως οἱ Ἀπόστολοι εἶναι «δόξα τοῦ Χριστοῦ» καί συνεπῶς τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, διότι κατὰ τήν κλήσιν αὐτῶν, ἐδόθη αὐτοῖς «ἐξουσία ἐπὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων», (Ματθ. 10,1) καί «ἐπὶ πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ», (Λουκ. 10,19). Κατὰ δέ τόν ἀποχωρισμόν Του ἀπὸ τούς μαθητάς Αὐτοῦ εἶπεν ὁ Κύριος: «Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δέ Παράκλητος, τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καί ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν», (Ἰωάν. 14, 25-26).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Τήν δέ τοῦ μυστηρίου τελειοτάτην καί ἀκριβεστάτην ἡμῖν ἀποκάλυψιν διά τοῦ Παρακλητοῦ γενέσθαι λέγει, τουτέστι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀποσταλέντος παρά τοῦ Πατρός ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ, λέγω δὴ τοῦ Υἱοῦ, [Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ].

Ἡ ἐξουσία αὕτη, τήν ὁποίαν ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τήν κλήσιν αὐτῶν ὡς καί τήν τελειοτάτην καί ἀκριβεστάτην ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας διά τοῦ Παρακλητοῦ, δηλαδή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικνύει ἐναργέστατα τό μέγεθος τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος ἀφ' ἑνός καί τήν ὑπερβάλλουσαν ἀξίαν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῆς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ συνεχούσης τόν θεσμόν τοῦ θεανθρωπίνου σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἰδού λοιπόν διά τί οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἀποτελοῦν τούς θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί ἰδού διά τί οἱ ἅγιοι θεοφόροι Πατέρες ἐχαρακτήρισαν τήν Ἐκκλησίαν ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως «Ἀποστολικήν».

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ τιμῶντες τήν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, δεηθῶμεν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὁ φῶς ὑπάρχων πρό πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρός με τόν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καί σάρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καί ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τούς Ἀποστόλους, καί μαθητάς Σου, Σῶτερ, ἀνέδειξας, οἱ καί πεμφθέντες κτίσιν ἥπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές Σε σῶσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ἡμῶν». Τῇ δέ Θεοτόκῳ καί Μητρί τοῦ Θεοῦ βοήσωμεν: «Σέ ὄπλον ἀρραγές κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σέ ἄγκυραν καί ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτήμεθα» Ἔτη πολλά.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης Π. Παρθένιος ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν καί τήν μεσημβρίαν παρέθεσε τράπεζαν.

Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό:

